

NOVIOCACTUM

Digitale nieuwsbrief van de afdeling Nijmegen van
Succulenta

Jaargang 6 nummer 7, juli 2021

Een bloem van *Avonia quinaria* subsp. *alstonii* op 28 juni 2021.

SAMENSTELLING BESTUUR VAN DE AFDELING NIJMEGEN

Theo Heijnsdijk
voorzitter 0487 – 542704
th.heijnsdijk@gmail.com

Johanna Jongekrijg
penningmeester 0485 - 880300
johannajongekrijg@gmail.com

Riet Maessen
secretaris 024 – 3440425
rietmaessen@xs4all.nl

BIBLIOTHECARIS

Lieda Dekker 0487 – 561803
liedadekker@icloud.com

REDACTIE NOVIOCACTUM

Theo Heijnsdijk 0487 – 542704
th.heijnsdijk@gmail.com

Contributie: € 20,- per jaar (huisgenootleden € 10,- per jaar)
gironummer NL12ABNA0805932216 tnv J. Jongekrijg en/of
T. Heijnsdijk.

Bijeenkomsten:

Bij HELICON opleidingen, Marga Klompélaan 37, 6532 SB,
Nijmegen. Aanvang 19.30 precies.

Uitnodiging

Eindelijk kunnen/mogen we weer bij elkaar komen.

Daarom nodig ik jullie allen uit om op dinsdag 6 juni bij Loes en mij op bezoek te komen. Partners zijn ook welkom.

Rond 16.00 uur staat koffie/thee/fris met iets lekkers klaar. Rond 18.00 uur is er dan warme soep en hartige taart om de magen te vullen. Daarna kan iedereen, ruim voor de duisternis invalt, weer huiswaarts keren.

In de tussentijd is er dus genoeg gelegenheid om in de kas rond te kijken en grondig bij te praten. Dat is wel nodig na zo'n lange tijd. En onze nieuwe aanbouw kan bewonderd worden.

In verband met de voorbereiding wil ik wel vragen of je vóór zondag wilt laten weten (e-mail of telefoon) of je komt en zo ja met hoeveel.

Mocht je alleen vegetarisch eten, wil je dat dan ook even laten weten?

Ook bij slecht weer gaat het gewoon door. We hebben ruimte genoeg.

Theo

Bij de voorplaat: *Avonia quinaria* subsp. *alstonii*

Ik heb al vaker in ons afdelingsblad geschreven over deze plant. En ook al in het tijdschrift 'Succulenta' zelf. Dat was al in 1993. De plant werd toen nog *Anacamperos alstonii* genoemd.

Ik heb wel een stuk of 10 van die plantjes nu. Bijna allemaal hadden ze al een tijdje knoppen. Gisteren, maandag 27 juni 2021, was het warm en drukkend weer. Hèt signaal voor een aantal van mijn planten om massaal de knoppen te openen. Van de planten op onderstaande 'groepsfoto' had het exemplaar rechtsonder 16 openstaande bloemen. Na het maken van de foto's heb ik de bloemen met een penseel bestoven. Dat belooft weer een heleboel zaadjes over een paar weken. Wie geïnteresseerd is kan van mij zaden krijgen. Meteen zaaien is het best. dan ontkiemen de zaden na een paar dagen massaal.

De eigenlijke soort *Avonia quinaria* subsp. *quinaria* overigens heeft iets kleinere bloemen, maar wel van een prachtige rode tint. Zie de onderste foto op de volgende bladzijde.

Theo

Gelezen: in dagblad Trouw van 26 juni 2021

Zelfs de cactussen overleven de hittestrecords van Arizona niet

Droogte reportage • Het zuidwesten van de Verenigde Staten droogt al jaren uit. Dit jaar is het extreem: ook de cactussen lijken niet meer bestand tegen de omstandigheden.

Jurriaan van Eerten
Tucson

Robert Anthony Villa bukt om een rode cactusvrucht van de grond te pakken. Hij toont de opengebarsten vrucht, binnenin zijn de zwarte zaadjes verweven in het draderig vruchtvlees. We proeven ervan, het smaakt naar licht zurige honing, een beetje wrang.

"Dat deze nog niet is opgegeten, is al een teken van extreme hitte", zegt de 35-jarige onderzoeker. Hij wijst naar een saguaro, de iconische cactus, met zijarmen, van de Amerikaanse woestijn, zoals we die kennen van Lucky Luke-strips. Boven op de cactusarmen steken, zoals het hoort, plukken rode en oranje vruchten uit, maar ook langs de zijkant van de arm. Volgens Villa is dat laatste een teken dat de cactus lijdt onder de hitte: als noodmechanisme maken zij extra veel vruchten aan, om te zorgen dat het genetisch materiaal in elk geval wordt doorgegeven als de cactus sterft.

In een normale zomer zou een gevallen cactusvrucht op de grond al zijn weggegeten door vogels en beesten. Nu een nieuw seizoen van hittestrecords door het Amerikaanse zuidwesten raast, ligt de grond bezaaid met de saguaros, simpelweg omdat er zo veel vruchten zijn dat de vogels het niet allemaal op krijgen.

Moesson uit tropisch Mexico

We zijn bij het Desert Laboratorium, een onderzoekscentrum voor woestijnflora in de stad Tucson, op anderhalf uur rijden ten noorden van de grens met Mexico. In dit fragiele ecosysteem, de Sonora-woestijn, raken de droge Amerikaanse woestijn en de moessonregens uit de tropische gebieden van Mexico elkaar. De jaarlijkse, hevige regenval in juli en augustus geeft woestijnplanten als saguaros reserves voor de rest van het jaar.

Robert Villa laat de bast van een Mequiteboom zien, licht verbrand door de zon.

"Uit mijn jeugd herinner ik me nog dat in die periode vrijwel dagelijks veel regen viel", vertelt Villa, terwijl hij naar het zuiden kijkt, waar de wolken straks vandaan moeten komen. Beneden in de vallei is de pluk flatgebouwen van het centrum van Tucson zichtbaar. "De afgelopen tien jaar regent het steeds minder. Vorig jaar waren het zelfs maar enkele dagen, terwijl de zon hevig brandt. We zien planten alles inzetten om vocht vast te houden en te overleven."

Vorige week trok een extreme hittegolf over de Verenigde Staten. Opnieuw werden lokale hittestrecords gebroken: resortstad Palm Springs in Californië zag het kwik oplopen tot 50,5 graden Celsius, Phoenix zag met dagen van ruim 47 graden een

Tien jaar geleden zagen alleen de Democraten de impact van klimaatverandering

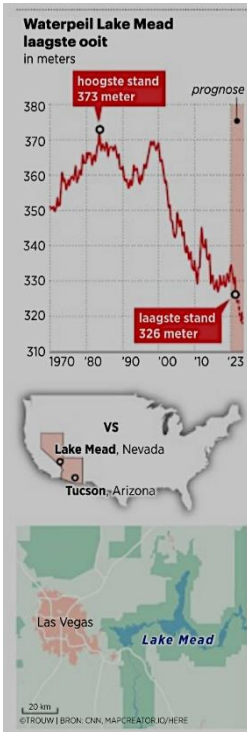
record voor juni. De hittegolf en de sms-alerts om binnen te blijven waren begin deze week even weg, maar opnieuw stijgt het kwik dit weekend in bijvoorbeeld Phoenix tot 45 graden. De zomer begint dus heet, nadat de vorige zomer al een reeks hittestrecords heeft gebracht. Dat heeft ernstige gevolgen.

Stuwmeer Lake Mead voelt miljoenensteden als Las Vegas, Phoenix en

Los Angeles, maar het waterniveau staat op het laagste punt ooit, ruim 40 meter lager dan in het jaar 2000. Pakweg tien jaar geleden zagen alleen de Democraten de impact van klimaatverandering nog als politiek thema, terwijl Republikeinen ofwel ontkennd dat er iets aan de hand was, ofwel ontkennd dat menselijk gedrag daar een rol in speelde.

Oudere Republikeinen

Daarin komt gestaag verandering: 43 procent van de Republikeinen in de leeftijd van 18 tot 39 jaar zegt te geloven dat klimaatverandering in hun gemeenschap gevolgen heeft, terwijl dat voor 33 procent van oudere Republikeinen geldt. Dat mensen simpelweg de gevolgen overal zien, zoals hier in Tucson,

De saguaro en links onder de cactusvrucht van de saguaro.

zal daar zeker aan bijdragen.

Op een uur rijden naar het zuiden heeft aardwetenschapper en hydroloog Bob Webb een kwekerij voor cactussen en vetplanten aan de zandige rand van de stad. Webb – T-shirt vol vegen, baseballpet – is net een vetplant aan het importeren.

Geen sla, maar zonnepanelen

Gevraagd naar de hitte en het effect op cactussen schiet hij in de lach. “De hitte is niet zo erg, die saguaro’s kunnen wel wat hebben, hoor. Die staan in gebieden waar het gemiddeld 5 graden warmer is. De droogte, dat is hier het echte probleem.” Webb houdt stil bij een *Opuntia*, een schijfcactus. “Overal zie je deze cactussen door droogte ver-

schrompelen en omvallen.”

Lopend tussen zijn planten vertelt Webb over het complexe weersysteem van de Sonora-woestijn: de invloed van El Niño, drukgebieden die langer op dezelfde plek blijven, een opmerkelijk koude Grote Oceaan. Volgens Webb kijken mensen te veel naar temperatuurrecords, die sensationeel klinken, en te weinig naar het geheel. “Iedereen wil een gericht verhaal bij klimaatverandering, maar zo simpel is het niet. Klimaatssystemen zijn zo complex dat we amper het weer kunnen voorspellen, laat staan jaren later het klimaat.”

We moeten echter niet denken dat Webb ‘een of andere Republikein’ is. Hij rijdt een Prius en schreef decennialang wetenschappelijk

werk over de Amerikaanse woestijngebieden. Daarom weet hij precies wat er speelt: aanhoudende droogte in de winter en tijdens de regenperiode, maar ook soms juist hevige kou in de wintermaanden, waaraan planten kapotgaan.

Hij vindt het daarom belangrijker te kijken naar de gehele verandering op de lange termijn – en daar hebben we simpelweg nog weinig zicht op.

Een ding is zeker: de omgeving verandert hier. Maar, stelt Webb, dat kan ook positief zijn: “Doordat er minder waterrechten aan Arizona worden toebedeeld vanwege het wartertekort, zie je dat boeren stoppen. Hun land wordt nu gebruikt voor zonnepanelen, wat natuurlijk ook veel logischer is dan sla te telen in dit woestijnlandschap.”

